

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 319

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 145 din 13 martie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
235. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindină și de Creștere a Precipitațiilor	9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
276. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 aferente cererilor de plată depuse începând cu anul 2019	12–13
607. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea listei vaccinurilor achiziționate în cadrul programelor naționale de sănătate pentru care nu se datorează contribuții trimestriale calculate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 13 martie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de Președintele României, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 111 din 7 ianuarie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 74A/2019.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt formulate, deopotrivă, critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă.

4. În ceea ce privește **motivele de neconstituționalitate extrinsecă**, se susține, mai întâi, că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 119 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, cu raportare la art. 4 lit. d) din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 10 iulie 2002, întrucât adoptarea legii s-a realizat fără a se solicita avizul acestei instituții. Se arată în acest sens că, prin modificarea art. 26 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, realizată prin art. 11 pct. 1 din legea supusă controlului de constituționalitate, printre atribuțiile principale ale acestei instituții sunt incluse măsuri de prevenire și combatere a terorismului. Conform art. 1 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, „Terorismul reprezintă ansamblul de acțiuni și/sau amenințări care prezintă pericol public și afectează securitatea națională, având următoarele caracteristici: a) sunt săvârșite premeditat de entități teroriste, motivate de concepții și atitudini extremiste, ostile față de alte entități, împotriva cărora acționează prin modalități violente și/sau distructive; b) au ca scop realizarea unor obiective specifice, de natură politică; c) vizează factori umani și/sau factori materiali din cadrul autorităților și instituțiilor publice, populației civile sau al oricărui alt segment aparținând acestora; d) produc stări cu un puternic impact psihologic asupra populației, menit să atragă atenția asupra scopurilor urmărite”.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, „(1) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale sunt: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției, prin structuri interne specializate. (2) Activitatea pentru realizarea securității naționale este organizată și coordonată de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării”. În aceste condiții, reglementarea ca atribuție principală a aplicării de „măsuri de prevenire și combatere a terorismului” de către o autoritate a administrației publice centrale, Poliția Română, structură demilitarizată aflată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, califică această structură drept un „organ de stat cu atribuții în domeniul securității naționale”. Ca urmare, adoptarea unui act normativ ce vizează organizarea și funcționarea unei instituții cu atribuții în domeniul securității naționale, fără avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, încalcă competența de avizare și rolul său prevăzut de art. 119 din Constituție.

5. În plus, introducerea unei asemenea atribuții principale, fără corelarea cu atribuțiile celorlalte organe de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, a cărei realizare este organizată și coordonată de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, lipsește norma de claritate și precizie, contrar exigențelor stabilite de art. 1 alin. (5) din Constituție. De asemenea, potrivit art. 11 pct. 13 din legea supusă controlului de constituționalitate, art. 38 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române este completat cu o serie de cazuri în care polițistul este îndreptățit să pătrundă „în orice mod, într-o locuință sau orice spațiu delimitat ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără consimțământul acesteia sau al reprezentatului legal, pentru: (...) d) a prinde autorul unor acte de terorism, dacă există indicii că acesta se află în acel spațiu”. Tot astfel, având în vedere amploarea modificărilor realizate la nivelul Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și faptul că modificările aduse acestui act normativ sunt propuse de inițiatori pentru îmbunătățirea mecanismelor de care dispune Poliția Română în asigurarea ordinii publice, domeniul actului normativ se încadrează în domeniul pentru care competența de avizare aparține Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere și considerentele dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale. În acest sens, Curtea a constatat că realizarea securității naționale nu reprezintă o proiecție viitoare, ci este un proces continuu, care menține starea de securitate națională existentă. Spre deosebire de „apărarea țării”, care presupune posibilitatea unei intervenții active, dinamice în cazul unor atacuri sau al unor acțiuni ostile din exterior, „securitatea națională” implică activități destinate menținerii unei stări preexistente de liniște și de siguranță internă (Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, paragraful 343).

6. Se conchide în sensul că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că nerespectarea de către inițiatorii actelor normative a obligației legale conform căreia Consiliul Suprem de Apărare a Țării avizează proiectele de acte normative inițiate sau emise de Guvern privind securitatea națională este contrară prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității și ale art. 119 referitoare la atribuțiile Consiliului Suprem de Apărare a Țării (Decizia nr. 455 din 4 iulie 2018, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015), situație valabilă și în prezenta cauză, prin raportare la considerente expuse anterior.

7. O altă critică de neconstituționalitate extrinsecă privește faptul că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice a fost adoptată de Senat cu încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 61 alin. (2), precum și cu cele ale art. 147 alin. (4) din Constituție, respectiv cu depășirea termenului constituțional de adoptare tacită, cu consecința încălcării principiului bicameralismului.

8. Astfel, în data de 26 februarie 2018, proiectul de lege inițiat de Guvern a fost prezentat în Biroul permanent al Senatului, în calitate de primă Cameră competentă. Fiind însoțit de avizul Consiliului Legislativ emis în data de 21 februarie 2018, în data de 26 februarie 2018, ziua prezentării la Biroul permanent al Senatului, proiectul de lege a fost trimis pentru un raport comun la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională. De asemenea, proiectul a fost trimis pentru aviz la Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului și Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități. În ședința din data de 14 mai 2018, plenul Senatului a aprobat prelungirea termenului de adoptare tacită de la 45 la 60 de zile. Constituția instituie însă o prezumție absolută, în virtutea căreia o inițiativă legislativă, chiar dacă nu a fost adoptată de o Cameră, se consideră adoptată prin simpla trecere a timpului. Prezumpția se bazează pe o presupusă acceptare tacită a propunerii legislative și pe lipsa obiecțiilor primei Camere sesizate. Termenul de 45 de zile, respectiv de 60 de zile, prevăzut la art. 75 alin. (2) din Legea fundamentală, este un termen care privește raporturile constituționale dintre autoritățile publice, respectiv raporturile dintre cele două Camere ale Parlamentului, pe de o parte, și între acestea și Guvern, pe de altă parte. Se face referire în acest sens și la Decizia Curții Constituționale nr. 646 din 16 octombrie 2018, paragraful 83, precum și la statuările instanței constituționale potrivit cărora „termenele care privesc desfășurarea raporturilor constituționale dintre autoritățile publice, (...) în măsura în care nu se prevede altfel în mod expres, nu se calculează pe zile libere.” (Decizia nr. 233 din 20 decembrie 1999; Decizia nr. 89 din 26 ianuarie 2010).

9. Prin raportare la art. 118 din Regulamentul Senatului care prevede că „Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare”, termenul constituțional de 45 de zile pentru adoptare tacită, prevăzut de art. 75 alin. (2) din Constituție, a început să curgă din data de 26 februarie 2018, când propunerea legislativă a fost prezentată în Biroul permanent al Senatului și au fost sesizate comisiile permanente în vederea elaborării avizelor și, respectiv, a raportului. Prin urmare, aplicând cele expuse anterior, termenul de 45 de zile pentru adoptare tacită s-a împlinit la data de 11 aprilie 2018, moment la care Senatul trebuia să constate că proiectul a fost adoptat tacit și să-l transmită Camerei

Deputaților, care urma să decidă definitiv. Ca atare, la data de 14 mai 2018, plenul Senatului nu mai putea să modifice termenul de adoptare tacită prin prelungirea lui la 60 de zile, întrucât acesta se împlinise deja. De altfel, la această dată se împlinise chiar și termenul maxim constituțional de 60 de zile în care Senatul ar fi putut să se pronunțe asupra legii criticate în calitate de primă Cameră sesizată. Prin continuarea procedurii parlamentare după împlinirea termenului de adoptare tacită, legea criticată a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 75 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 61 alin. (2) din Constituție, situație constatată ca fiind neconstituțională și în jurisprudența recentă a Curții (Decizia nr. 646 din 16 octombrie 2018, paragraful 90). Ca urmare, continuarea procedurii parlamentare s-a realizat și cu încălcarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală în ceea ce privește modul de calcul al termenelor referitoare la desfășurarea raporturilor constituționale între autoritățile publice.

10. În ceea ce privește **motivele de neconstituționalitate intrinsecă** se susține, mai întâi, că art. 11 pct. 8 din lege încalcă art. 1 alin. (5), prin raportare la art. 23 și art. 53 din Constituție. Potrivit modificării cuprinse în acest articol și art. 32² alin. (1) nou-introdus, polițistul are dreptul să legitimeze și să stabilească identitatea persoanei în situația în care „*aceasta încalcă dispozițiile legale, ori există motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală*”. Sintagma „ *motive verosimile*” nu este una definită în cuprinsul modificărilor aduse actului normativ, contrar exigențelor de tehnică legislativă, fiind una neclară, de natură să lipsească norma de precizie și claritate, în dezacord cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

11. În egală măsură, potrivit art. 32⁴ alin. (1) lit. b), dispoziție nou-introdusă, polițistul are dreptul să conducă o persoană la sediul poliției atunci când „*din cauza comportamentului, locului, momentului, circumstanțelor ori bunurilor aflate asupra sa, creează motive verosimile pentru a bănuși că pregătește sau a comis o faptă ilegală*”, iar, potrivit art. 32⁴ alin. (1) lit. d), un alt motiv care permite polițistului să conducă o persoană la sediul poliției este cazul în care „*luarea unor măsuri legale, pe loc, ar putea crea un pericol pentru acesta sau pentru ordinea publică*”. Având în vedere faptul că o astfel de măsură reprezintă o restrângere a exercițiului libertății individuale, modul general de formulare a acestor cazuri este unul lipsit de claritate și precizie, de natură să încalce exigențele stabilite de art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, așa cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale.

12. Potrivit art. 32¹² nou-introdus „*polițistul are dreptul de a utiliza bastoane, tonfe, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și/sau paralizante, câini de serviciu, scuturi de protecție, căști cu vizor, dispozitive cu electroșocuri, arme neletale cu bile de cauciuc sau alte arme neletale, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă, în scopul împiedicării sau neutralizării acțiunilor violente ale persoanei, atunci când: a) utilizarea forței fizice nu a fost sau nu este aptă să producă acest rezultat, sau b) aceasta intenționează să săvârșească sau săvârșește acțiuni violente cu obiecte, dispozitive, substanțe sau animale ce pot pune în pericol viața, sănătatea ori integritatea corporală a persoanelor*”. Având în vedere efectele pe care astfel de mijloace le pot avea asupra integrității fizice a persoanelor vizate, folosirea de către polițist a dispozitivelor cu electroșocuri reprezintă o măsură disproporționată în raport cu scopul său, prin raportare la art. 53 din Constituție.

13. În considerarea acestor argumente, se solicită Curții Constituționale să admită sesizarea de neconstituționalitate și să constate că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice este neconstituțională.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

15. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere cu Adresa cu nr. 2/1.300 din 14 februarie 2019, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.018 din 14 februarie 2019, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. Potrivit punctului de vedere exprimat, nu poate fi primită critica în raport cu prevederile art. 1 alin. (5), art. 119 și art. 147 alin. (4) din Constituție, în sensul că legea ar fi fost adoptată fără solicitarea avizului Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Se arată în acest sens că, potrivit prevederilor art. 1—3 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Poliția Română [...] este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, [...]. Activitatea Poliției Române constituie serviciu public specializat și se realizează în interesul persoanei, al comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii. În îndeplinirea misiunilor care îi revin, Poliția Română cooperează cu instituțiile statului și colaborează cu asociațiile și organizațiile neguvernamentale, precum și cu persoanele fizice și juridice, în limitele legii. De asemenea, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) și ale art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, aprobată cu modificări prin Legea nr. 81/2002, cu modificările și completările ulterioare, activitatea Poliției de Frontieră Române constituie serviciu public și se desfășoară în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Poliția de Frontieră Română cooperează cu celelalte instituții ale statului care au atribuții privind asigurarea ordinii de drept și colaborează în acest sens cu cetățenii, în condițiile legii. Se conchide că, prin modificarea adusă art. 26 alin. (1) pct. 2 din Legea nr. 218/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Poliția Română nu a dobândit calitatea de organ de stat cu atribuții în domeniul securității naționale.

17. Se mai subliniază că Poliția Română îndeplinește astfel de responsabilități și în prezent, în contextul atribuțiilor sale generale privind prinderea celor care comit infracțiuni, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor, inclusiv activitățile de negociere care sunt realizate prin polițiști-negociatori, fiind invocate în acest sens dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. e), f) și g) din Legea nr. 218/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Se arată că art. 6 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare, prevede că Ministerul Afacerilor Interne, la nivel național, cooperează în domeniul activității de prevenire și combatere a terorismului. De asemenea, potrivit art. 11 lit. a) din aceeași lege, atribuțiile specifice în combaterea terorismului constau în activități de

identificare și alte activități desfășurate, potrivit atribuțiilor autorităților și instituțiilor publice componente ale Sistemului național de prevenire și combatere a terorismului, din care face parte și Ministerul Afacerilor Interne, în vederea tragerii la răspundere, potrivit legii, a persoanelor care inițiază, pregătesc, comit ori favorizează actele de terorism. Acestea sunt realizate, fără dubiu, de Poliția Română, prin polițiștii de poliție judiciară.

18. De asemenea, prin legea criticată se realizează o corelare cu normele adoptate în domeniul cooperării și asistenței polițienești internaționale, precum și al cooperării judiciare internaționale în materie penală. În contextul provocărilor cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană (terorismul, extremismul violent, criminalitatea transfrontalieră organizată, criminalitatea informatică etc.), cooperarea cu polițiile statelor membre reprezintă un pilon important în lupta împotriva fenomenului infracțional. Totodată, polițistul folosește metode și mijloace tehnico-științifice în cercetarea locului faptei și conservarea probelor, examinarea probelor și a mijloacelor materiale de probă, efectuând constatări și expertize criminalistice, prin specialiști și experți proprii acreditați, precum și rapoarte criminalistice de constatare, rapoarte de interpretare a urmelor sau de evaluare a comportamentului infracțional ori a personalității criminale și nu în ultimul rând neutralizarea dispozitivelor, nu doar explozive, amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private.

19. Se mai arată că nu pot fi reținute nici criticile formulate în ceea ce privește completarea art. 38 din lege [prin introducerea alin. (2) lit. d)]. Pe lângă considerentele deja expuse, atribuția polițistului stabilită de aceste prevederi survine și din aplicarea dispozițiilor art. 38 din lege (în vigoare) care prevede că polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.

20. Se apreciază că este neîntemeiată și critica potrivit căreia norma nu este corelată cu atribuțiile celorlalte organe de stat care au competențe în domeniul securității naționale. Prin modificările aduse se corelează atribuțiile polițistului cu atribuțiile principale ale Poliției Române, tocmai pentru considerente de claritate și de precizie a textului. În critica de neconstituționalitate este doar enunțată necorelarea cu atribuțiile altor organe de stat, fără a fi evidențiat în ce mod se manifestă această lipsă de corelare. Tocmai pentru a nu exista interpretări privind suprapunerea competențelor, proiectul de lege a fost avizat și de autoritatea națională în domeniu (Serviciul Român de Informații).

21. Se conchide în sensul că, în aceste condiții, în care nu este creată o nouă atribuție în domeniul securității naționale, nu se impune nici obținerea unui aviz al Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

22. Potrivit punctului de vedere exprimat, nu sunt încălcate nici prevederile art. 75 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 61 alin. (2), precum și cu cele ale art. 147 alin. (4) din Constituție. Proiectul de lege a fost adoptat de Senat în deplin acord atât cu prevederile constituționale la care se face referire, cât și cu prevederile regulamentare (art. 93, 94, 118 și art. 119). În cadrul procedurii legislative derulate la prima Cameră sesizată (Senat), aceasta a adoptat proiectul de lege în forma inițiatorului (Guvernului, deci fără amendamente — modificări și/sau completări), cu respectarea prevederilor art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituție (așa cum este menționat și în atestarea

legalității proiectului de lege), care prevede că prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

23. De asemenea, nu se poate reține consecința încălcării principiului bicameralismului. Pe cale jurisprudențială (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului. Față de această jurisprudență, și pornind de la premisa că legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, din analiza comparativă a conținutului normativ adoptat în prima Cameră sesizată (Senatul), respectiv în Camera decizională (Camera Deputaților), modificările aduse nu se circumscriu criteriilor esențiale stabilite de Curtea Constituțională pentru determinarea cazurilor în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului: existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Pentru toate aceste argumente critica adusă de autorul sesizării este neîntemeiată.

24. Referitor la motivele intrinseci de neconstituționalitate, se apreciază că sunt neîntemeiate. Astfel, în ceea ce privește neclaritatea și nedefinirea în cuprinsul legii criticate a sintagmei „*motive verosimile*”, se precizează că sintagma este preluată *ad litteram* din cuprinsul art. 5 alin. (1) lit. c) — *Dreptul la libertate și la siguranță* — al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Este important ca Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române să fie aliniată jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), care beneficiază deja de o practică judiciară consistentă în ceea ce privește interpretarea acestei sintagme.

25. Se mai arată că nu poate fi reținută nici critica vizând formularea generală, lipsită de claritate și precizie a textelor menționate în sesizare. Activitatea polițistului are un caracter operativ și este guvernată în foarte multe situații de elemente regăsite în dinamica intervenției, cu ocazia realizării unor misiuni de ordine publică. Cu alte cuvinte, polițistul poate lua măsurile prevăzute de lege în baza unor motive verosimile, generate de coroborarea unor elemente precum: comportamentul persoanei, locul în care aceasta se află, momentul surprinderii, bunurile pe care le are asupra sa etc. Prin urmare, textele criticate sunt în acord cu interpretările CEDO, care a arătat că art. 5 alin. (1) lit. c) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu cere ca organele de urmărire penală să acumuleze suficiente dovezi pentru a putea înainta o acuzare în momentul reținerii. Astfel, faptele care dau naștere acestor bănueli bazate pe motive verosimile nu trebuie să fie de același grad cu cele necesare pentru a justifica condamnarea sau pentru punerea sub acuzare, aspecte ce intervin într-o fază ulterioară a procesului penal (*Murry contra Regatul Unit*, § 55, 29 octombrie 1994, seria A nr. 300-A, și *Korkmaz și alții contra Turciei*, § 26, 21 martie 2006).

26. Referitor la critica potrivit căreia folosirea de către polițist a dispozitivelor cu electroșocuri reprezintă o măsură disproporționată, în raport cu scopul său, prin raportare la art. 53 din Constituție, se precizează mai întâi că textul considerat ca „nou” în critica de neconstituționalitate reprezintă doar o reformulare a art. 33 (propus spre abrogare) din Legea nr. 218/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care face referire la bastoane cu șocuri electrostatice. Reformularea are în vedere, pe lângă actualizarea terminologică în raport cu evoluția tehnică, introducerea unor garanții suplimentare pentru cetățeni. În expunerea de motive a proiectului de lege au fost prezentate suficient de detaliat modalitățile de utilizare a forței de către organele de poliție, pe „baza piramidei pericolului”. Din studiul acestora, se poate observa că utilizarea dispozitivelor cu electroșocuri respectă principiile necesității, gradualității și proporționalității și reprezintă o intervenție preferabilă celei care ar presupune utilizarea unor arme de foc.

27. Având în vedere considerentele expuse, se apreciază că legea supusă controlului de constituționalitate nu contravine în niciun fel Legii fundamentale, astfel că sesizarea de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată și, în consecință, se propune respingerea acesteia.

28. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere.

29. La termenul de judecată stabilit pentru data de 27 februarie 2019, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 13 martie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

31. Astfel, autorul sesizării este Președintele României, titular al dreptului de sesizare a Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție. Obiectul sesizării se încadrează în competența Curții, delimitată de textele mai sus menționate, acesta vizând Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice, adoptată de Parlament, dar nepromulgată. În ceea ce privește termenul de sesizare, se constată că, potrivit fișei legislative, legea criticată a fost adoptată în data de 12 decembrie 2018 de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 17 decembrie a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților, pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, iar la data de 19 decembrie 2018 a fost trimisă la promulgare. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 7 ianuarie 2019, așadar în cadrul termenului stabilit de art. 77 alin. (1) din Constituție.

32. Cât privește **obiectul controlului de constituționalitate**, Curtea a fost sesizată cu obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice. Din examinarea criticilor formulate, se constată că acestea vizează, în mod punctual, o serie de dispoziții cuprinse în lege, respectiv art. II pct. 8 [cu

referire la art. 32² alin. (1) lit. a), art. 32⁴ alin. (1) lit. b) și d), și art. 32¹²], precum și legea în ansamblul său.

33. **Dispozițiile constituționale invocate** sunt cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 23 privind libertatea individuală, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (2) potrivit căruia „Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat” coroborat cu art. 75 alin. (2) privind procedura aprobării tacite, art. 119 privind Consiliul Suprem de Apărare a Țării și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

34. **Analizând criticile de neconstituționalitate în ordinea cuprinsă în sesizarea formulată**, Curtea va examina, mai întâi, susținerea privind încălcarea art. 1 alin. (5), art. 119 și art. 147 alin. (4) din Constituție, determinată de lipsa solicitării avizului Consiliului Suprem de Apărare a Țării, susținere circumscrisă neconstituționalității extrinseci a legii.

35. Argumentarea autorului sesizării se bazează, în esență, pe faptul că prin art. II pct. 1 [cu referire la art. 26 alin. (1), pct. 2 și 4 din Legea nr. 218/2002] și prin art. II pct. 13 [cu referire la art. 38 alin. (1)—(7) din Legea nr. 218/2002] se modifică Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, în sensul introducerii atribuțiilor de prevenire și combatere a terorismului, fiind realizate și modificări de amploare în vederea îmbunătățirii mecanismului de care dispune Poliția Română în asigurarea ordinii publice, subsumate semnificației conceptului de securitate națională, așa cum a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale. În opinia autorului sesizării, devin astfel incidente prevederile art. 4 lit. d) pct. 2 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, referitoare la competența de avizare a acestuia, astfel că lipsa solicitării avizului determină neconstituționalitatea legii în ansamblul său.

36. Analizând aceste susțineri, Curtea reține mai întâi că, de principiu, lipsa solicitării sau a existenței unor avize în procedura de elaborare a actelor normative constituie aspecte ce țin de respectarea obligațiilor legale ale autorităților implicate în această procedură și, implicit, vizează neconstituționalitatea actelor normative (a se vedea Decizia nr. 63 din 8 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 27 februarie 2017, paragraful 108).

37. Cât privește dispozițiile art. 119 din Constituție care reglementează rolul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, invocate de autorul sesizării, acestea nu fac referire expresă la obligația inițiatorilor proiectelor de acte normative de a solicita avizul autorității menționate. Atribuția de avizare, precum și sfera actelor normative supuse avizării sale sunt însă stabilite de Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 10 iulie 2002, cu modificările ulterioare, lege care reprezintă o reflectare a dispozițiilor art. 119 din Legea fundamentală. Curtea a reținut în acest sens că „indiferent că este vorba de o competență acordată prin lege sau direct prin textul Constituției, autoritățile sunt obligate să o aplice și să o respecte în virtutea art. 1 alin. (5) din Constituție”. O atare concluzie se impune datorită faptului că principiul legalității este unul de rang constituțional (a se vedea Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009). Sub acest aspect, art. 4 lit. d) din Legea nr. 415/2002, invocat de autorul sesizării în aplicarea art. 1 alin. (5) și art. 119 din Constituție, prevede că instituția menționată „d) avizează

proiectele de acte normative inițiate sau emise de Guvern privind: 1. securitatea națională; 2. organizarea generală a forțelor armate și a celorlalte instituții **cu atribuții în domeniul securității naționale**”.

38. Pentru stabilirea înțelesului sintagmei „*instituții cu atribuții în domeniul securității naționale*”, cuprinsă în textul de lege citat, se impune coroborarea acestuia cu prevederile Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 18 martie 2014, de asemenea invocată de autorul sesizării, lege care enumeră expres și limitativ în art. 6 alin. (1) „*Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale*” după cum urmează: „*Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției, prin structuri interne specializate.*” Curtea observă că, în privința Ministerului Afacerilor Interne și a celorlalte două ministere enumerate, art. 6 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 realizează o circumstanțiere, prin utilizarea sintagmei „*structuri interne specializate*”, fără însă a defini, respectiv fără a preciza care sunt aceste structuri. Ca urmare, în lipsa unei definiții în textul legii speciale a sintagmei „*structuri interne specializate*”, analiza trebuie raportată la rolul și atribuțiile respectivelor structuri interne.

39. Poliția Română nu este calificată de lege în mod expres ca fiind structură internă specializată prin care Ministerul Afacerilor Interne să exercite atribuții în domeniul securității naționale. Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilește însă în art. 1 că Poliția Română „*face parte din Ministerul Afacerilor Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.*” Rezultă așadar că reglementarea rolului și atribuțiilor specifice ale Poliției Române sunt subsumate conceptului de securitate națională, astfel cum este acesta definit chiar de art. 1 din Legea nr. 51/1991, respectiv „*starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și a climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție*”. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că „realizarea securității naționale nu reprezintă o proiecție viitoare, ci este un proces continuu care menține starea de securitate națională existentă” (Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 20 aprilie 2018, paragraful 53); „spre deosebire de «apărarea țării», care presupune posibilitatea unei intervenții active, dinamice în cazul unor atacuri sau al unor acțiuni ostile din exterior, «securitatea națională» implică activități destinate menținerii unei stări preexistente de liniște și de siguranță internă” (Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragraful 343). De altfel, potrivit expunerii de motive ce însoțește fișa legislativă a proiectului Legii nr. 218/2002, acesta a fost avizat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, ceea ce ar conduce la aceeași concluzie, și anume că rolul și atribuțiile

Poliției Române au fost *ab initio* concepute în strânsă legătură cu securitatea națională.

40. Cât privește modificările aduse prin legea criticată, la care se referă autorul sesizării, Curtea constată mai întâi că, în actuala redactare, Legea nr. 218/2002 cuprinde șapte capitole, după cum urmează: capitolul I — *Dispoziții generale*, capitolul II — *Organizare și funcționare*, capitolul III — *Atribuțiile Poliției Române*, capitolul IV — *Personalul Poliției Române*, capitolul V — *Drepturi și obligații*, capitolul VI — *Asigurarea logistică, materială și financiară*, capitolul VII — *Dispoziții finale*. Legea criticată modifică și completează dispoziții cuprinse în capitolul III — *Atribuțiile Poliției Române* și în capitolul V — *Drepturi și obligații*. În acest sens, în expunerea de motive se precizează că „*prin proiectul de Lege prezentat, Ministerul Afacerilor Interne propune o serie de măsuri care să conducă la creșterea capacității de intervenție în domeniul ordinii și siguranței publice, prin aceasta înțelegându-se instituirea instrumentelor legale necesare exercitării atribuțiilor de serviciu sau îndeplinirii misiunilor, dar și a celor necesare asigurării unei protecții juridice și, mai ales, fizice a personalului angrenat. Măsurile propuse (...) sunt însoțite și de o serie de garanții oferite cetățeanului, care, prin texte de lege predictibile va cunoaște care îi sunt drepturile, căror obligații trebuie să se conformeze, care sunt limitele de acțiune ale polițistului, motivele utilizării unor mijloace din dotare, ș.a.m.d.*”.

41. În motivarea sesizării se invocă drept element de natură să determine caracterizarea Poliției Române ca organ de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, introducerea ca atribuție principală a aplicării de „măsuri de prevenire și combatere a terorismului”. Curtea constată însă că și legea în vigoare se referă la prevenirea și combaterea terorismului, în capitolul V — *Drepturi și obligații*. Astfel, potrivit art. 31 alin. (1) lit. e) și f) din Legea nr. 218/2002, „(1) În realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații principale: (...) e) în cazul săvârșirii unei infracțiuni, al urmăririi unor infractori sau al unei acțiuni teroriste, să intre în incinta locuințelor, a unităților economice, a instituțiilor publice ori particulare, a organizațiilor social-politice, indiferent de deținător sau de proprietar, precum și la bordul oricăror mijloace de transport românești, cu respectarea dispozițiilor legale; f) să efectueze, cu respectarea dispozițiilor legale, controale ale persoanelor și bagajelor, precum și ale vehiculelor aflate în circulație, atunci când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unor infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste”. Ca urmare, nu este vorba despre o competență cu caracter de noutate, de natură să determine, în sine, o altă calificare a Poliției Române. Enunțarea distinctă a acestei atribuții relevă importanța pe care legiuitorul i-o acordă, în considerarea gravității și efectelor actelor de terorism, care justifică măsuri adecvate acestei gravități. Pe de altă parte, dintr-o perspectivă pur tehnică, enunțarea distinctă a prevenirii și combaterii terorismului în capitolul din lege vizând atribuțiile Poliției Române realizează o corelare armonioasă cu prevederile referitoare la exercitarea acestei atribuții, cuprinse în capitolul vizând drepturile și obligațiile polițistului.

42. **Tocmai de aceea însă, având în vedere, pe de o parte, rolul și atribuțiile Poliției Române, concepute ab initio în strânsă legătură cu securitatea națională, iar, pe de altă parte, amploarea modificărilor operate prin legea criticată, inclusiv în sensul consolidării acestor atribuții, se impunea solicitarea avizului Consiliului Suprem de Apărare a Țării.**

43. Curtea Constituțională a reținut în mod constant că lipsa avizului autorităților publice implicate nu conduce în mod automat la neconstituționalitatea legii asupra căreia acesta nu a fost dat, întrucât ceea ce prevalează este obligația Guvernului de a-l solicita. Împrejurarea că autoritatea care trebuie să emită un astfel de aviz, deși i s-a solicitat, nu și-a îndeplinit această atribuție „constituie o înțelegere greșită a rolului său legal și constituțional, fără a fi însă afectată constituționalitatea legii asupra căreia nu a fost dat avizul” (a se vedea Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011, Decizia nr. 574 din 4 mai 2011 și Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011). În cauza de față Curtea constată că se invocă lipsa solicitării avizului Consiliului Suprem de Apărare a Țării (a se vedea și Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015 sau Decizia nr. 455 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2018). Or, față de considerentele mai sus menționate, obligația de solicitare a avizului cu privire la legea criticată este impusă de rolul constituțional al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, consfințit de art. 119 din Constituție, concretizat la nivelul legii organice prin instituirea atribuției de avizare menționate.

44. Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că este întemeiată critica formulată de autorul sesizării în raport cu art. 1 alin. (5), art. 119 și art. 147 alin. (4) din Constituție, cu consecința neconstituționalității legii în ansamblul său.

45. Circumscrișă criticilor de neconstituționalitate extrinsecă este și susținerea referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale care reglementează termenele de adoptare tacită a legilor. Astfel, potrivit art. 75 alin. (2) din Constituție, „*Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate*”. Cu privire la modul de calcul al acestor termene, art. 119 din Regulamentul Senatului, în redactarea în vigoare la data de referință, prevedea că „*pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente*”, iar art. 118 din același regulament prevede că „*Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare*”.

46. Potrivit fișei legislative publicate pe pagina de internet a Senatului, procedura de adoptare a legii la Senat (prima Cameră sesizată) s-a derulat în intervalul 26 februarie 2018 (data prezentării în Biroul permanent) — 25 iunie 2018 [data adoptării în condițiile art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituție]. În acest interval, în data de 14 mai 2018, plenul Senatului a aprobat prelungirea termenului de adoptare tacită de la 45 la 60 de zile. Verificând calendarul afișat pe pagina de internet a Senatului, se constată că, indiferent de modul în care s-ar calcula termenul constituțional, respectiv pe zile calendaristice, în sensul arătat de autorul sesizării, sau potrivit Regulamentului Senatului în redactarea în vigoare la data de referință, în sensul arătat în punctul de vedere transmis în cauză de președintele Camerei Deputaților, termenul de adoptare tacită a legii a fost depășit, procedura de adoptare a legii la prima Cameră sesizată având o durată de aproape patru luni calendaristice. Astfel fiind, Curtea constată că sunt întemeiate și criticile potrivit cărora Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din

domeniul ordinii și siguranței publice a fost adoptată de Senat cu nerespectarea prevederilor art. 75 alin. (2) din Constituție, legea adoptată fiind neconstituțională, întrucât în procedura legislativă în prima Cameră sesizată a fost depășit termenul de adoptare tacită stabilit de normele constituționale de referință (a se vedea în același sens Decizia nr. 646 din 16 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.087 din 21 decembrie 2018).

47. Curtea subliniază că principiul legalității, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, interpretat în coroborare cu celelalte principii subsumate statului de drept reglementat de art. 1 alin. (3) din Constituție, impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării. Regulile referitoare la fondul reglementărilor, procedurile de urmat, inclusiv solicitarea de avize de la instituțiile prevăzute de lege, respectarea termenelor constituționale și legale nu sunt însă scopuri în sine, ci mijloace, instrumente pentru asigurarea dezideratului calității legii, respectiv o lege care să răspundă necesității de reglementare în domeniile de referință, clară și predictibilă. În același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, când a reținut că „în ansamblul normelor constituționale, dispozițiile care cuprind reguli cu caracter procedural incidente în materia legiferării se corelează și sunt subsumate principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, la rândul său acest principiu stând la temelia statului de drept, consacrat expres prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție. De altfel, și Comisia de la Veneția, în raportul intitulat *Rule of law checklist*, adoptat la cea de-a 106-a sesiune plenară (Veneția, 11—12 martie 2016), reține că procedura de adoptare a legilor reprezintă un criteriu în aprecierea legalității, care constituie prima dintre valorile de referință ale statului de drept (pct. II A5).(...) Referitor la rolul acestor proceduri, Comisia reține că statul de drept este legat de democrație prin faptul că promovează responsabilitatea și accesul la drepturile care limitează puterile majorității”. (paragrafele 32—33)

50. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul ordinii și siguranței publice este neconstituțională în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (5), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) creșterea competitivității produselor agroalimentare și pescărești românești pe piața europeană și globală în vederea echilibrării balanței comerciale agroalimentare, inclusiv prin acțiuni specifice de informare, organizare, participare, coordonare a operatorilor economici pentru facilitarea accesului pe piețele externe;”

2. La articolul 3, după litera ii) se introduc două noi litere, literele jj) și kk), cu următorul cuprins:

„jj) acordă, pe domeniul său de competență, asistență tehnică și asigură coordonarea și organizarea operatorilor

economici care intenționează să participe la târguri, expoziții, seminare, conferințe, mese rotunde sau alte evenimente de profil, pe plan intern și internațional;

kk) poate finanța din bugetul propriu studii și analize detaliate în vederea reorganizării unităților de cercetare-dezvoltare-inovare agricole, la care statul prin Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale deține pachetul majoritar al participațiilor la capitalul social.”

3. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Numărul maxim de posturi al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și unităților aflate în subordinea acestuia este de 14.239, din care 693 — aparatul propriu al ministerului, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. Anexele nr. 1—3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 la prezenta hotărâre.

Art. II. — Aplicarea procedurilor prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă fiecărei categorii de personal se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

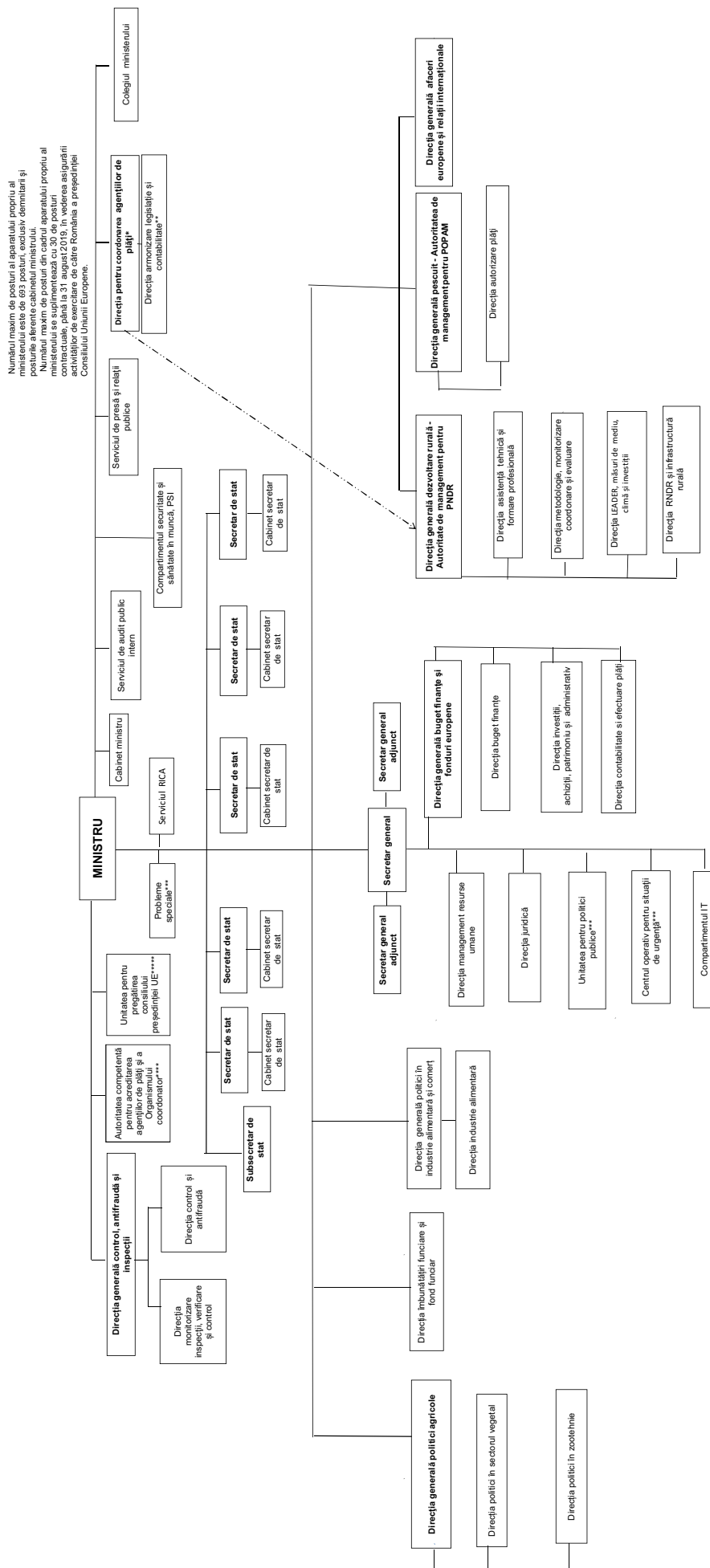
secretar de stat

p. Ministrul muncii și justiției sociale

Elena Solomonesc,

secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

-----> Funcționează în relație administrativă cu Direcția generală dezvoltare rurală - Autoritate de management pentru PNDR.

- * Funcționează la nivel de direcție generală.
- ** Condusă de un director general adjunct.
- *** Se organizează la nivel de compartiment.
- **** Se organizează la nivel de birou.
- ***** Se organizează la nivel de direcție generală și funcționează începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri până la 31 august 2019.

STRUCTURI

**care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și societăți
la care Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar**

Nr. crt.	Denumirea structurii
I.	Instituții publice finanțate integral din bugetul de stat, inclusiv aparatul central al ministerului — 6.360 de posturi, respectiv 6.390, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri până la 31 august 2019
1.	Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”
2.	Agenția Națională a Zonei Montane
3.	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură
4.	Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură
5.	Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigriindă și de Creștere a Precipitațiilor
6.	Agenția Domeniilor Statului
II.	Instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat — 7.496 de posturi
1.	Direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București — servicii publice deconcentrate
2.	Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale
3.	Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor — servicii publice deconcentrate
4.	Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor
5.	Laboratorul Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor
6.	Laboratorul Central pentru Controlul Calității și Igienei Vinului
7.	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare
8.	Autoritatea Națională Fitosanitară
III.	Alte structuri finanțate din venituri proprii — 383 de posturi
1.	Oficiile de studii pedologice și agrochimice județene din subordinea direcțiilor pentru agricultură județene
2.	Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole
IV.	Societăți naționale la care Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale exercită calitatea de reprezentant al statului ca acționar
1.	Societatea Națională „Casa Română de Comerț Agroalimentar UNIREA” — S.A.

NORMATIVE

**de autoturisme și limite maxime litri/lună combustibil pentru structurile care funcționează
în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Nr. crt.	Denumirea unității	TOTAL	Din care		
			autoturisme pentru activități specifice	autospeciale	autoutilitare
1.	Direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București — servicii publice deconcentrate ¹⁾ a) autoturisme în parc comun — 42 b) activități specifice de monitorizare, inspecții, verificare și control — 84 c) activități specifice de consultanță, extensie și formare profesională în agricultură — 92	218			
2.	Agenția Națională pentru Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”	125	75	50	
3.	Autoritatea Națională Fitosanitară ²⁾	52	1	51	
4.	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură ³⁾	785	698	87	

Nr. crt.	Denumirea unității	TOTAL	Din care		
			autoturisme pentru activități specifice	autospeciale	autoutilitare
5.	Agencia pentru Finanțarea Investițiilor Rurale ⁴⁾	200	200	—	
6.	Laboratorul Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor	9	6	3	
7.	Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor — servicii publice deconcentrate	120	3/unitate	1/unitate	
8.	Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor	4	4	—	
9.	Agencia Națională pentru Pescuit și Acvacultură ⁵⁾	54	45	9	
10.	Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole	13	13	—	
11.	Laboratorul Central pentru Controlul Calității și Igienei Vinului	5	5	—	
12.	Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor	13	7	—	6
13.	Agencia Zonei Montane	6	2	4	
14.	Agencia Domeniilor Statului ⁶⁾	22	22	—	

¹⁾ Numărul și limita maximă litri/lună/vehicul pentru fiecare direcție pentru agricultură județeană și a municipiului București se vor stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

²⁾ Autoritatea Națională Fitosanitară, la nivelul Unității Fitosanitare Tulcea, mai utilizează o șalupă fluvială pentru monitorizarea formării stolurilor de lăcuste din Delta Dunării și a stării fitosanitare a ecosistemului din Delta Dunării. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

³⁾ Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 3 șalupe. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁴⁾ Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, la nivelul Oficiului Județean pentru Finanțarea Investițiilor Rurale Tulcea, mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și o șalupă. Limita maximă litri/lună/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁵⁾ Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură mai utilizează pentru accesul în zonele de luciu de apă și un număr de 12 bărci pescărești din fibră de sticlă (motor și peridoc), 8 șalupe fluviale de control și 2 șalupe maritime de control, 10 bărci gonflabile cu cocă rigidă și motor. Limita maximă litri/lună/barcă/șalupă se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

⁶⁾ Limita maximă litri/lună/vehicul pentru autoturismele din dotarea Agenției Domeniilor Statului se va stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor”
pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării
păsărilor din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 aferente cererilor
de plată depuse începând cu anul 2019**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.816 din 28.03.2019 al Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (AFIR), în baza prevederilor:

— Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020), aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015)3508 din 26 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului CE nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea, cu modificările și completările ulterioare;

— Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2014 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, prin reorganizarea Agenției de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, aprobată prin Legea nr. 43/2015, cu modificările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 66/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a mecanismului de compensare de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură a debitelor și creanțelor beneficiarilor Fondului european de garantare agricolă și ai Fondului european agricol de dezvoltare rurală, precum și ai fondurilor de la bugetul de stat, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 352/636/54/2015 pentru aprobarea normelor privind ecocondiționalitatea în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru fermieri în România, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 46/2019*) pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului pentru accesarea Măsurii 14 — „Bunăstarea animalelor” — pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, Ediția a II-a—2019, precum și pentru stabilirea metodologiei de calcul pentru efectivele afectate de o epizootie în cazul Măsurii 215 — „Plăți privind bunăstarea animalelor” din cadrul PNDR 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.453/2018**) pentru aprobarea Procedurii operaționale privind administrarea cererilor de plată pentru Măsura 14 — „Bunăstarea animalelor” pachet a) Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și a Procedurii operaționale privind administrarea cererilor de plată pentru Măsura 14 — „Bunăstarea animalelor” pachet b) Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 45/2019 privind aprobarea modelelor Cererilor de plată pentru Măsura 14 — „Bunăstarea animalelor” din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 — pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor;

— art. 1 din Acordul de delegare pentru implementarea Măsurii 14 „Bunăstarea animalelor” din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (PNDR 2014—2020) nr. P135(AFIR)/A188(APIA)/26274(ANSVSA), încheiat la data de 8.05.2018 între AFIR, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor,

în temeiul prevederilor:

— art. 31 din Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă sistemele de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor și pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, din cadrul Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, aferente cererilor de plată depuse începând cu anul 2019, după cum urmează:

a) sistemul de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” — pachet a) — Plăți în favoarea bunăstării porcinelor, prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin;

b) sistemul de sancțiuni pentru măsura 14 „Bunăstarea animalelor” — pachet b) — Plăți în favoarea bunăstării păsărilor, prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2***) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dumitru Daniel Botănoiu,

secretar de stat

București, 16 aprilie 2019.

Nr. 276.

*) Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 46/2019 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.453/2018 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

***) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind aprobarea listei vaccinurilor achiziționate în cadrul programelor naționale de sănătate pentru care nu se datorează contribuții trimestriale calculate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P. 5.342/2019 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică și Agenției naționale de programe de sănătate din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista vaccinurilor achiziționate în cadrul programelor naționale de sănătate pentru care deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor care sunt persoane juridice române, precum și deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor care nu sunt persoane juridice române, prin reprezentanții legali ai acestora, nu datorează contribuția trimestrială calculată conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru valoarea

consumului centralizat de vaccinuri, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, direcțiilor de sănătate publică și caselor de asigurări de sănătate, unitățile sanitare cu paturi, centrele de dializă și deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor care sunt persoane juridice române, precum și reprezentanții legali ai deținătorilor autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor care nu sunt persoane juridice române vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dan Octavian Alexandrescu,
secretar de stat

București, 22 aprilie 2019.
Nr. 607.

ANEXĂ

LISTA**vaccinurilor achiziționate în cadrul programelor naționale de sănătate pentru care nu se datorează contribuții trimestriale calculate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**

Nr. crt.	Cod_cim	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firmă/Țară	DCI	Ambalaj	Grupa ATC
1	W62830004	ADACEL	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN DIFTERO-TETANO-PERTUSSIS ACELULAR	Cutie cu 1 seringă din sticlă preumplută 0,5 ml cu 2 ace separate (3 ani)	J07AJ52
2	W60168003	PREVENAR 13, vaccin pneumococic zaharidic conjugat (13-valent, adsorbit)	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		PFIZER LIMITED — MAREA BRITANIE	VACCIN PNEUMOCOCIC POLIZAHARIDIC CONJ.13-VALENT ADS.	Cutie x 10 seringi preumplute, cu ace separate, x 0,5 ml suspensie injectabilă (3 ani)	J07AL02
3	W58634001	TETAVAX	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ SAU FIOLA		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN TETANIC ADSORBIT	Cutie x 1 seringă preumplută din sticlă incoloră, monodoză x 0,5 ml suspensie injectabilă (3 ani)	J07AM01

Nr. crt.	Cod_cim	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firmă/Țară	DCI	Ambalaj	Grupa ATC
4	W60867001	BCG VACCINE	PULB. + SOLV. PT. SUSP. INJ.	0,05 mg/doză	CN UNIFARM S.A. — ROMÂNIA	VACCIN BCG	Cutie cu 20 fiole a câte 20 doze pediatrice + 20 fiole solv. pt. susp. inj. (3 ani)	J07AN01
5	W61782001	INFLUVAC	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	min. 15 mcg fiecare vaccin gripă	BGP PRODUCTS BV	VACCIN GRIPAL INACTIVAT	Cutie x 1 seringă preumplută din sticlă cu ac x 0,5 ml suspensie injectabilă (1 an)	J07BB02
6	W13413002	VAXIGRIP	SUSP. INJ.		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN GRIPAL INACTIVAT	Cutie x 1 seringă preumplută monodoză x 0,5 ml suspensie injectabilă + ac atașat (1 an)	J07BB02
7	W52085004	ENGERIX B 20 mcg/1ml	SUSP. INJ.	20 mcg/1 ml	GLAXOSMITHKLINE BIOLOGICALS S.A. — BELGIA	VACCIN HEPATITIC B	Cutie x 1 seringă preumplută x 1 ml suspensie injectabilă și 1 ac (3 ani)	J07BC01
8	W52082005	ENGERIX B 10 mcg/0,5 ml	SUSP. INJ.	10 mcg/0,5 ml	GLAXOSMITHKLINE BIOLOGICALS S.A. — BELGIA	VACCIN HEPATITIC B	Cutie x 1 seringă preumplută x 0,5 ml suspensie injectabilă și 1 ac (3 ani)	J07BC01
9	W60085001	EUVAX B PEDIATRIC 10 mcg/0,5 ml	SUSP. INJ.	10 mcg/0,5 ml	LG LIFE SCIENCES POLAND SP. ZO.O — POLONIA	VACCIN HEPATITIC B	Cutie x 1 flacon unidoză din sticlă incoloră x 0,5 ml suspensie injectabilă (3 ani)	J07BC01
10	W58081001	AVAXIM 80 U PEDIATRIC, VACCIN HEPATITIC A	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	80 U/0,5 ml	SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN HEPATITIC A INACTIVAT	Cutie cu 1 seringă preumplută din sticlă incoloră x 0,5 ml susp. inj., cu ac atașat	J07BC02
11	W57776001	HAVRIX JUNIOR 720 VACCIN HEPATITIC A INACTIVAT, ADSORBIT	SUSP. INJ.		GLAXOSMITHKLINE BIOLOGICALS S.A. — BELGIA	VACCIN HEPATITIC A INACTIVAT	Cutie x 1 seringă preumplută monodoză din sticlă incoloră x 0,5 ml suspensie injectabilă cu ac atașat (3 ani)	J07BC02
12	W63317001	M-M-RVAXPRO	PULB. + SOLV. PT. SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		MSD VACCINS — FRANȚA	VACCIN RUJEOLIC, RUBEOLIC, URLIAN, VIU ATENUAT	Cutie x 10 flac. unidoză (pulb.) + 10 seringi preumplute (solvent) + 20 ace	J07BD52
13	W59069002	TETRAXIM	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN DIFTERIC, TETANIC, PERTUSSIS, POLIO INACTIVAT	Cutie x 1 seringă preumplută (din sticlă tip 1) echipată cu piston cu dop (clorobromobutil sau clorobutil sau bromobutil) cu un ac atașat x 0,5 ml suspensie injectabilă (3 ani)	J07CA02
14	W59729005	HEXACIMA	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN COMBINAT DTPA-HBV-IPV-HIB	Cutie x 1 seringă preumplută 0,5 ml cu 2 ace (3 ani)	J07CA09
15	W52744005	INFANRIX HEXA	PULB. + SUSP. PT. SUSP. INJ.		GLAXOSMITHKLINE BIOLOGICALS S.A. — BELGIA	VACCIN COMBINAT DTPA-HBV-IPV+HIB	Cutie x 1 seringă preumplută monodoză (componenta DTPa-HBV-IPV) + 1 flacon monodoză (componenta HIB) + 2 ace (3 ani)	J07CA09

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 222026